

RÄÄKKYLÄN MUOVI OY:N SYNTY

OY FINFIBER AB:STA LÄHTI ALULLE RÄÄKKYLÄN MUOVI OY

Sanomalehti Pohjois-Karjala julkaisi 26.2.1970 kirjoituksen, jonka otsikkona oli Rääkkylän hienoniminen Firma nurin ennen kuin aloittikaan.

”Osakeyhtiö Finnfiber Aktiebolag’in tarina Rääkkylässä on päättynyt. Oikeastaan se päättyi ennen kuin alkoikaan. Yhtiö on konkurssikypsä sikäli kuin sitä konkurssiin päästetään, koska se ei omista mitään. Konkurssin tekemiseen tarvitaan jossain määrin omaisuutta. Tämä on surullinen tarina pienyrityksestä ja kolmesta kaverista, jotka olivat aikeissa luoda rahaa.

Joskus viime vuonna perustettiin Rääkkylään muovikilpiä valmistava pienyritys, joka sai kasteessa nimekseen Oy Finnfiber Ab. Tuo Ab oli jotain komeaa rääkkyläläisessä supisuomalaisessa maaseutumiljöössä.

Perustajina olivat kolme miestä ja tämän triumfiraatin keulaan hallituksen puheenjohtajaksi asetettiin eräs entinen päätoimittaja.

Alkutoimenpiteenä perustettiin kuntaan muovialan ammattikurssi, jonka ylläpitoon saatiin valtionvaroja. Piti olla työväkeä siunattua H-hetkeä varten.

Seuraavana toimenpiteenä oli ryhtyä ottamaan lainoja. Tämä tehtävä uskottiin hallituksen puheenjohtajalle.

Paikallinen pankki myönsi tuntuvan lainan. Pankki tietenkin vaati lainalle vakuuden. Lainan takasi tunnettu joensuulainen liikemies.

Hallituksen puheenjohtaja seilasi muutaman kuukauden helsinkiläisiä ravintoloita yhtiön shekkivihko nyrkissä. Sellaiset kunnianarvoiset paikat kuin Oltermannin Kilta ja Vanha Maestro saivat vastaanottaa shekkejä, joilla katettiin rattoisan illan aikana nautitut aineet.

Kysymyksessä ei suinkaan ollut mikään yhden miehen ”kaappijuopottelu”, vaan yhtiön hallituksen puheenjohtaja haali ympärilleen iloisen seurueen. Joukossa oli läsnä joitakin juopottelevia poliitikkojakin, kuten laskujen takana oleva nimilista osoittaa. Kaikki kuitenkin oli tuomittu päättymään aikanaan. Paikallisen pankin yrityksen toimintaa varten myöntämään lainaan oli tullut aikamoinen lovi.”

Pohjois-Karjala-lehden sensaatiota tavoitteleva artikkeli tietenkin johtui siitä, että tuo hallituksen puheenjohtaja, entinen päätoimittaja oli maakunnan toisen lehden päätoimittaja, joka oli ”äskettäin saanut potkut. Kirjoittajanahan hän oli huippu. Kuinkahan paljon vuosien varrella entinen päätoimittaja ja Pohjois-Karjalan ”nimimerkki V.S” lienevät istuneet Karelian Baarissa, tuossa joensuulaisten lehtimiesten kantapaikassa, ”maailmaa parantamassa.”

Kun Rääkkylä tuolloin oli tunnettu ammattikurssipaikkakunta (tästä erillinen muistelukirjoitukseni) tein Pohjois-Karjala lehden kirjoituksen johdosta lehdistötiedotteen maakunnan lehdille, jossa selostin

asiaa kunnan näkökulmasta.

”Sanomalehti Pohjois-Karjalassa 26.2.1970 julkaistun Rääkkylässä toimintaansa yrittelleen Oy Finnfiber Ab:n asioita koskevan sensaatiota tavoitelleen kirjoituksen johdosta pyydän Rääkkylän kunnan puolesta esittää seuraavaa:

Syyskesällä 1969 Rääkkylään tuli kolme herraa, jotka ilmoittivat ryhtyvänsä valmistamaan lasikuidusta liikennemerkkejä ja erilaisia kilpiä. Tätä tarkoitusta varten he ilmoittivat perustaneensa Oy Finnfiber Ab nimisen yhtiön ja haluavansa sijoittua johonkin kehitysalueen kuntaan. Tutustuttuani herrojen esittämään ideaan ja keskusteltuani siitä eräiden asiantuntijoiden kanssa totesin idean kehittelemisen arvoiseksi ja esitin asian seuraavassa kunnanhallituksen kokouksessa pohdittavaksi. Kun Rääkkylän kunta on viime vuosina ollut voimakkaasti kiinnostunut kunnan yksipuolisen elinkeinoelämän kehittämiseksi ja uusien työpaikkojen saamiseksi kuntaan, kunnanhallitus päätti kokeilla yrittäjien kanssa idean kehittämistä päämääränä, että siitä saadaan yritys paikkakunnalle.

Yrittäjien kanssa sovittiin, että järjestetään kurssi työvoiman kouluttamiseksi ja mikäli yrittäjällä on edellytykset tuotannon aloittamiseksi Rääkkylässä, kunta tulee olemaan apuna asian alkuunpanossa niin kuin on ollut aikaisemminkin kuntaan sijoittuneitten yrittäjien kohdalla. Kunta ja Oy Finnfiber Ab tekivät sopimuksen kurssin järjestämisestä. Sopimuksen mukaan yrityksen piti hankkia kurssin tarvitsemat välineet ja opetustyössä tarvittavat raaka-aineet. Yrittäjä puolestaan oli oikeutettu myymään kurssin valmistamat tuotteet maksamalla kurssin suorittamasta työstä työtulon niin kuin muillakin ammattikursseilla tapahtuu.

Kurssin toiminta lähti liikkeelle mielestämme hyvin. Vuoden lopulla oli kuitenkin havaittavissa, että yrityksellä oli vaikeuksia saada tarvikkeita. Tämän vuoksi jouduimme kyselemään, miten yrityksen taloudelliset asiat ovat. Hankitussa selvityksessä todettiin yritys lähes maksukyvyttömäksi. Kunnan taholta esitettiin, että yhtiöpohjaa olisi laajennettava niin, että yritykseen saataisiin henkilöitä, joilla olisi rahaa ja ennen kaikkea luottoa. Aluksi yrityksen perustajat olivat jyrkästi vastaan tätä ajatusta ilmoittaen syyksi, että mukaan tulevat valtaavat yrityksen. Lopulta he suostuivat, mutta tilanne oli kehittynyt sellaiseksi, ettei kukaan lähtenyt vastaamaan perustajaosakkaitten tekemistä veloista, jotka olivat jo olosuhteisiin katsoen varsin huomattavat. Kun tilanne oli näin, kunta joutui sanomaan kurssin järjestämistä koskevan sopimuksen irti ja jatkamaan sitä kunnan toimesta.

Kurssi jatkuu edelleen normaaliin tapaan. Kunta antaa kurssille otetuille oppilaille opetusohjelman vaatiman koulutuksen. Kunnan tarkoituksena on, että Rääkkylään perustetaan uusi yritys, joka työllistää kurssilla koulutetut nuoret. Kiinnostusta asiaan on olemassa Rääkkylän ulkopuoleltakin. Henkilökohtaisesti uskon, että yritys saadaan Rääkkylään. Jos uutta yritystä ei saataisi Rääkkylään, saavat koulutetut nuoret kyllä työpaikan muista alan yrityksistä.

Rääkkylän kunta ei ole mennyt mihinkään sitoumuksiin yrittäjän kanssa. Kunta ei tule Oy Finnfiber Ab:n tarinan johdosta kärsimään käytännöllisesti katsoen ollenkaan. Mielestämme saimme etelän herrojen toilauksista jopa oppia, jota tässäkin kunnalliselämässä tarvitaan. Tämän jälkeen yrittäjät poistuivat paikkakunnalta syytellen kuntaa ja kunnanjohtajaa.”

Laina tuli joensuulaisen liikemiehen maksettavaksi. Lainan maksettuaan liikemies sanoi minulle ottavansa rahansa korkoineen takaisin. Hän hyödynsi kurssilla koulutetun työvoiman ja perusti Rääkkylän Muovi Oy nimisen yrityksen, joka toimii edelleen ja on Rääkkylän pitkäikäisin

teollisuusyritys.

Tuo entinen päätoimittaja lähetti minulle pitkän kirjeen, jonka otsikkona oli ”Pikkukunnan Pikkukorporaali.” Sain huippukirjoittajan sanakääntein kuulla kuinka en ymmärrä hölynpölyä yrittäjyydestä, enkä yleensä muustakaan, jota kunnanjohtajan viran hoitaminen edellyttäisi.

Ilkka Simanainen
21.12.2012